

In Biljart Totaal is maandelijks aandacht geschonken aan het materiaal, dat binnen de biljartsport onlosmakelijk is verbonden aan het leveren van goede prestaties. Hans de Jager gaat nu in deze rubriek in op theoretische kennis van de biljartsport. De Hagenaar, die in 1981 Europees kampioen Biljart Artistiek werd, is al een leven lang nauw betrokken bij de biljartsport. Niet alleen als speler, maar ook als bestuurslid, organisator en vakhandelaar.

Verover Griekenland biljartland?

Een serieuze sporter is principieel altijd ontevreden met zijn prestaties. Telkens zal hij op zoek zijn naar verbeteringen in training, materiaal, psychische instelling of anderszins. De hardloper wil de volgende race sneller lopen dan de vorige, de schaatser kiest voor de klapschaats, de golfer zoekt naar perfectie van zijn clubs, de biljarter probeert met de voor hem beste keu en pommerans te spelen zodat hij de in nog minder beurten winnen kan.

Wat hij niet kan beïnvloeden is de kwaliteit van het biljart, beter gezegd de conditie van de rubberbanden, de ballen en het laken. De bandrub-

Het meest aan slijtage onderhevig is biljartlaken. Het dient voor de wedstrijd-sport na maximaal duizend speeluren te worden vervangen. Hier domineren twee

bers worden sinds jaar en dag geleverd door twee fabrikanten, die beide een zeer stabiel product leveren en bovendien slechts marginaal ander speeleigenschappen hebben. De enige fabrikant/leverancier van biljartballen is Saluc, producent van phenolballen onder de naam Super Aramith. Alle spelsoorten worden wereldwijd gespeeld met ballen van deze fabrikant. Ook dit product is al jaren zeer betrouwbaar gebleken en afgezien van veroudering door spelen constant van kwaliteit.

merken al decennia de markt Simonis met als favoriete type 300 Rapide en Corina onder de naam Granito M.

Alleen kenners 'zien' verschillen tussen beide merken. De CEB (en ook de KNBB) wordt gesponsord door Simonis, de UMB heeft Corina als hofleverancier. Qua speeleigenschappen ontlopen beide merken elkaar nauwelijks en ook de samenstelling is gelijk: 90 % wol en tien procent nylon. Sinds vorig jaar echter is een fabrikant actief met een laken dat

honderd procent synthetisch is. De naam: ROYAL PRO, de herkomst is Turks en distributeur is een Griek. Inmiddels is al wat ervaring opgedaan door het laten verspelen van een Grand Prix op dit Griekse laken met goede resultaten als gevolg. Sneller is dit laken niet, maar het zij-effect blijft zichtbaar langer behouden, iets wat driebanden-spelers als erg prettig ervaren. Inmiddels kan ik op mijn eigen trainingstafel dit laken uitgebreid testen. Inderdaad is de glijdende weerstand zo'n 10% lager dan van Rapide. Ook is de elasticiteit ruim 15 % lager, hetgeen bij aanspannen op de leiplateau direct voelbaar is en het laken is aanzienlijk dunner. Simonis is 0,4275 mm dik tegen 0,3 mm voor Royal pro. Of deze dikte de duurzaamheid beperkt zal de toekomst moeten leren. Hiervoor hebben we aanzienlijk meer tijd nodig.

Het woord 'biljartlaken' is overigens niet meer erg op zijn plaats. Laken is per definitie een op een bepaalde wijze geweven stof van zuiver wol. Hollanders en Vlamingen zijn eeuwenlang de beste lakenwevers van Europa geweest, getuige plaatsen als Gent, Gouda en vooral Leiden. Mocht dit nieuwe product zijn intrede doen in de biljartsport dan is dit ongeveer net zo revolutionair als het kunstgras bij bijv. hockey en voetbal. Ook daar botsen voor en tegenstanders van 'natuur' en 'kunstmatig' met elkaar. De acceptatie zal mede door lopende sponsorcontracten nog wel even op zich laten wachten. Intussen kan dan langer worden getest wat de invloed op de seriespelsoorten zoals libre en kader is. En de duurzaamheid natuurlijk!

Graag maak ik ook gebruik van uw ervaringen en kom hier zeker over een paar maanden nog op terug.

Gaat honderd procent kunststof het winnen van eeuwenoud wol?

Veel speelplezier
Hans de Jager

E-mail: h.d.jager@gmail.com